A°. 1832. N°. 66.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 17 AUGUSTUS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 2 Junij.

Part. Corresp. (Parijs, 30 Mei.) Er is heden van onzen Gezant te Rome een buitengewoon koerier alhier aangekomen. De heer St. Aulaire geeft weinig bevredigende narigten nopens de onderhandelingen met het Roomsche Hof. De Paus blijft steeds weigeren aan de legatien eenige inwilligingen te doen. Geheel Romagna is in eenen staat van opschudding die eene nabijzijnde uitbarsting doet vreezen. De Oostenrijkers, welke men meende dat de kerkelijke staten zouden ontruimen, hebben hunne toebereidselen tot afmarsch gestaakt, en Tyrol is met nieuwlings zich aldaar geconcentreerd hebbende Oostenrijksche troepen bezet. De Heilige Stoel geeft dagelijks aan den heer St. Aulaire nieuwe bewijzen van deszelfs haat jegens het nieuwe gouvernement. Op het ontvangen dezer tijdingen is terstond bij den Koning een kabinetsraad gehouden.

Courrier de l'Europe: Dit blad geeft dd. 5 Mei het volgende berigt uit Brazilie. Eene nieuwe omwenteling is in Brazilie uitgebroken. Dezelve is te Crato aangevangen: de Kolonel der militie van Madera en de Vicaris van Jardem zijn er de opperhoofden van. Zij hebben Don Pedro tot onbeperkt heerschend Keizer benoemd. Er heeft geene botsing der partijen plaats gehad, in welke van weerszijde menschen zijn gedood, doch de partij van Don Pedro heeft de bovenhand behouden. Die partij is thans tot sterkte gekomen in Alagoas en Fernanbuc. Het staat te bezien dat, bij het minste voordeel door dezelve te behalen, geheel Brazilie zich aan haar zal aansluiten, zoo uitgeput als dit land is, door de uitsporigheden der Constitutionnelen.

Den 4den Mei is in onze haven voor anker gekomen de Koninklijke Hiat *St Anna*, met 5 dagen reis, van Madera. Dezelve is ongemoeid tusschen door twee schepen van het vermeende Don Pedro's eskader doorgevaren. Het eiland Madera bevind zich in zulk eenen geduchten staat van defensie; dat hetzelve wordt geacht onneembaar te zijn; de troepen en geheel de bevolking zijn in de beste moreele gesteltenis, en vol geestdrift voor de zaak van den koning D. Miguel.

27,000 Spanjaarden staan op de Portugesche grenzen, en Lord Grey zendt eene Engelsche vloot ter ondersteuning van Don Pedro's operatien. De Paus behoudt de Oostenrijkers. Duitschland kampt tegen het dwangbeheer van Pruissen en Oostenrijk. Belgie temporiseert. In Engeland is de kalmte slechts in schijn.

Courrier: De Heer Generaal Goblet is heden morgen ten 4 ure naar Londen vertrokken in hoedanigheid van *minister-plenipotentiaris* van den Koning der Belgen bij de conferencie. Wij gelooven dat des Generaals zending slechts tijdelijk is. De Heer van de Weijer schijnt alleenlijk voor een oogenblik van het tooneel te moeten achter de schermen treden, tot dat de zaken, indien mogelijk, wat ontwarreld zullen zijn. De Heer van de Weijer vertrekt met verlof, terwijl een volstrekt dienst-ontslag hem het beste zoude te stade komen. De voorloopige titel, die den Generaal Goblet wordt toegekend, stelt hem niet, zegt men in de verpligting om zich te doen herkiezen in zijne kwaliteit als gedeputeerde van het distrikt Doornik. Dit zal zeker eene vraag zijn om in onderzoek te worden genomen, wanneer men met zekerheid zal weten, van welken aard des generaals zending is.

Constitutionnel: Op het oogenblik dat de zaken van Belgie zoo na die van Frankrijk raken, dat eene botsing of eenige hoegenaamde breuke met Holland de zwaarwigtigste gevolgen kan te weeg brengen, is het zeer opmerkelijk dat wij bij Koning Leopold geenen Ambassadeur hebben, en dat sedert den dood van den Generaal Belliard die post is open gebleven. De politiek van het Fransche kabinet, dat in alle aangelegenheden de diplomatie mengt, schijnt van deszelfs stelsel af te wijken, door de vorste diplomatische stelling zonder voorpost te laten.

— De *Sentinelle van Bayonne* bevestigt de door *le Courrier de l' Europe* gegeven tijding, van eenen opstand in Brazilie ten voordeele van Don Pedro; men moet echter bedenken dat het vertrek van den exKeizer naar Brazilie geheel onwaarschijnlijk is en dat dit gerucht klaarblijkelijk door Don Miguel's gouvernement is verspreid geworden. Zie hier wat de *Sentinelle* zegt: Brieven uit Brazilie, den 18den Mei te Lissabon ontvangen, melden dat een gewezen Minister en de Generaal Madeira aan het hoofd staan van een circa 4000 man sterk legertje en Don Pedro andermaal tot Keizer proclameren. Door geheel Brazilie zijn eene menigte Proclamatien van die legerhoofden verspreid geworden om die insurrectie te ondersteunen. De Provincie Seara is in volslagen opstand. Te Lissabon verwacht men elk oogenblik het berigt dat Don Pedro van Terceira naar Brazilie is overgestoken.

In den *Courier* van Londen, leest men het volgende artikel betrekkelijk Spanje: Wij hebben stellig berigt ontvangen dat het Spaansche gouvernement voornemens is om eerdaags twee fregatten naar Madera te zenden, onder voorgeven van de belangen der Spanjaarden te willen beschermen, doch in waarheid om Don Miguel behulpzaam te wezen in het binnensluiken van leeftogt op Madera. Daar nu Spanje geen handel of gemeenschap met Madera heeft, zoo moet het werkelijke doel dier expeditie aan ons gouvernement klaar voor oogen liggen; ook is er geen twijfel of lord Palmerston zal maatregelen nemen om het te verijdelen. De ministers zijn voornemens om niet te dulden dat aan Don Miguel hulp verleend worde door het Spaansche gouvernement. Er wordt op dit oogenblik een eskader uitgerust, dat met landingstroepen naar den Taag bestemd is, met oogmerk om de Britsche belangen in Portugal te beschermen; doch wij zijn verzekerd, dat zoo er een eenig Spaansch soldaat ter ondersteuning van den geweldenaar mogt worden afgezonden, de opperbevelhebber van het Britsche eskader de magt zal hebben om gezamelijk met de patriotten tegen den overweldiger te ageren. Dit is de weg dien eer en behoorlijkheid afbakenen, en of Spanje zoo onberaden onze tusschenkomst zal uitlokken of niet, zal niettemin dit besluit den aan het hoofd der buitenlandsche zaken staanden lord tot grooten lof verstrekken.

De *Morning Chronicle* spreekt van oneenigheid tusschen den Koning en diens broeder, den Hertog van Sussex, en verzekert dat er door den Koning bevel is gegeven, om hem niet meer aan het Hof toe te laten. Men beweert dat deze oneenigheid daaruit is ontsproten dat de Hertog had op zich genomen om zelf eene petitie der ingezetenen van Bristol den Koning aan te bieden, en in welke eenige onbehoorlijke uitdrukkingen moeten vervat geweest zijn.

— Uit de Oost zijn tijdingen van zeer ernstige onlusten in het distrikt van Ramghur. Een regement Cipaijen is van Barrackpore een ander van Midnapore en een derde van Dinapore tegen de insurgenten gezonden. Ook heeft een eskadron ruiterij met twee stukken rijdende artillerij bevel om van Benares tegen hen op te rukken.

Er zijn tijdingen uit Rio-Janeiro tot den eersten April, volgens welke aldaar alles rustig bleef en er niets van eenig aanbelang gebeurd was. Te Fernambuc daartegen was den 15den April, drie dagen vroeger dan de aanleggers bedoeld hadden, eene beweging ten behoeve van Don *Pedro* gebeurd. Door een battaillon der bezetting ondersteund, was het aan de opstandelingen gelukt in bezit der forteres Bruni te geraken, doch aldaar door de overige troepen aangetast, moesten zij, na 36 uren bloedig vechten, dit kasteel weder ontruimen. Gedurende of kort na het gevecht heeft het gemeen in de stad 70 a 80 Portugezen vermoord. Het hoofd der insurgenten is naar de binnenlanden gevlugt.

Gisteren werd in Lloijds de tijding ontvangen, dat Don *Pedro's* expeditie den 26sten Mei tot den aanval op Portugal zou uitloopen. De Expeditie zou onder het eenig bestuur van Graaf *Villa-Flôr* en en Generaal *Freira Andrada* staan. Men berekent dat zij uit 15000 man troepen en 2400 zoo Engelsche als Portugesche zeelieden bestaan zal. De *Times* roemt dat

er nog eens, bij gelijke sterkte, eene schooner krijgsmagt onder de vlag van het huis van *Braganza* vereenigd zal geweest zijn.

Door eenen van Konstantinopel aangekomen koerier vernemen wij, dat er brieven dd. 30 April zijn ontvangen, meldende, dat St. Jean d'Acre zich heeft overgegeven.

— De berigten uit Portugal loopen tot den 14den Mei, doch brengen niets van gewigt mede. Don Miguel wendde steeds alle pogingen aan om een eskader naar zee te zenden, maar de matrozen weigerden aan boord te gaan wanneer hun niet de achterstallige soldij wierd uitbetaald, hetgeen eene onmogelijkheid is. Den 7den was een Portugeesch vaartuig in zes dagen tijd van Madera te Lissabon gearriveerd. Aan onze beurs van Donderdag verhaalde men als stellig, dat Lord William Russell dien dag van Portsmouth naar Lissabon zou vertrekken, ten einde te trachten tusschen de partijen van Don Miguel en Don Pedro eene schikking daar te stellen, doch men kan het gerucht tot geene goede bron opleiden. Indien het gerucht van de aan dezen Lord opgedragen kommissie waar is, zoo zou zulks bij Don Miguel eene grootere magtsonwikkeling doen onderstellen dan men ons tot dus verre geleerd heeft te gelooven. Waarom anders eenen bemiddelaar afzenden in eenen twist, wiens gunstige uitslag voor Don Pedro's zaak sterk door ons kabinet gewenscht wordt. Is Don Miguel zoo onmagtig en Don Pedro zoo zeker van geluk, waartoe zal dan een tusschentreder dienen, die slechts de kracht zou breken van eene invasie, ondersteund door zulk eene menigte Britsche zeelieden en Britsche aanvoerders? Het schijnt derhalve, dat er iets ongunstigs is gezien en dat de aan het Engelsche volk gedane betuigingen niet overeenkomstig met de waarheid zijn geweest. Den 24sten zijn Zr. Ms. schepen *Donegal*, *Talavera* en *Britannia* naar Lissabon gezeild. Men zegt dat Admiraal Beauclercq het bevel over deze naar den Taag bestemde schepen zal voeren, welke op al de gebeurtenissen aldaar een wakend oog moet houden.

— *Würtzburger Zeitung* berigt uit Neurenberg dd. 22 Mei het volgende: Tusschen den Redacteur van onderscheidene dagbladen, Dr. Coremans, en eenige Neurenbergsche ingezetenen grepen reeds sints ettelijke dagen tergingen en twisten plaats, ten welke gevolge den 21sten Mei, des nachts, door tezamenrotting van het graauw zeer bekommeringswekkende onlusten zijn uitgebroken. De policie kon de rust niet herstellen, de millitaire magt moest gewapend uitrukken en tusschen beide treden. Daardoor werd nog het onder den voet halen der woning van eenen ingezetenen, en eene groote verwoesting aan het raadhuis verhinderd. Twee personen kwamen daarbij om het leven, en verscheidene anderen werden gewond. Dr. Coremans werd in hechtenis genomen. Er zijn alle mogelijke maatregelen genomen ter voorkoming van verdere onrustige tooneelen.

— Den 28 Mei 's avonds, is de stad Nordheim door eenen vreesselijken brand geteisterd geworden. Het raadhuis, de stads apotheek, het posthuis en tusschen de 40 en 50 andere gebouwen en huizen zijn in den assche gelegd.

MENGELWERK.

OPMERKING.

Toen prins LEOPOLD van Saxen-Coburg, vroeger, door liefdes alvermogenden invloed, adspirant tot den Britschen, daarna verwerper van den Griekschen en eindelijk aanvaarder van den, volgens het Gallo-Anglo-constructie-plan, nieuw gevormden Belgischen koningstroon, zijne hoogstgewigtige benoeming van beschermer, handhaver, voorstander en bevorderaar der Brabandsche onafhankelijkheid, vrijheid, gelijkheid, en broederschap, allerplegtigst aanvaardde, maakten wij in onze nederige eenvoudigheid de opmerking, dat Zijne Majesteit in de tot de nationale vergadering gerigte koninklijke aanspraak een' toon van almogen en uitbundige eigenkracht-erkenning voerde, die, rond uit gezegd, regtstreeks in strijd was met den van hooger hand afhankelijkheidstoon, door al wat christelijk denkt en gevoelt voorgeschreven; dat Zijne Majesteit, zonder de erkende leiding en besturing der alles leidende en besturende Voorzienigheid te belijden, niets minder aan het Belgische volk beloofde dan zijn geluk; heil en welvaart te willen en door eigen vermogen te zullen behartigen.

Dat ondervinding den mensch, practisch, wijzer maakt dan hij theoretisch ooit heeft kunnen leeren te worden, is eene ontegenzeggelijke waarheid: en die waarheid zien wij in genoemden Koning gelukkig bevestigd, als wij letten op Hoogstdeszelfs veel beteekenend antwoord op het, door de Belgische volksvertegenwoordigers-kamer hem jongstleden aangeboden adres.

« *Belgie* zal, des noods, *met behulp der Voorzienigheid*, zijne regten, door kracht van wapenen, weten te handhaven." Zoo luidt de hoofdtoon van dat antwoord; en die hoofdtoon is, in ons oog, belangrijker dan die der koninklijke aanspraak of toespraak bij het aanvaarden van het nieuw geschapen rijk.

Maar dat zelfde antwoord, schoon christelijker dan de genoemde aanspraak, is eene onregte oppositie tegen het bevredigende negen en vijftigste protocol der hooge arbitrerende conferentie te *Londen*. Zich met kracht van wapenen op *Nederland* regt te verschaffen, behoort onder de verbodswetten der gebiedvoerende mogendheden. Aan welk eene nieuwe, onvoorzigtigheid heeft Zijne Anglo-Gallo-Belgische Majesteit zich derhalve door het gegeven antwoord schuldig gemaakt?! Dat zijne onderdanen of liever medeburgers, volgens het gewigtige, en, met eenige kleine kracht bevorderende woordveranderingen, door de tweede kamer goedgekeurde en in haren naam aangeboden adres, zich gaarne de gevorderd wordende opofferingen zullen blijven getroosten en haar dien overeenkomstig eerlang nieuwe concept-wetten zullen worden aangeboden, is alles goed en wel; wij gelooven gaarne aan den meer ontwikkelden en geprikkelden moed der van Fransche, Poolsche, en uit alle ultraliberale natiën zamengestelde Belgische armee; maar dat doel, dat heilige voornemen, dat oorlogzuchtige plan strijdt met den uitgedrukten wil der geratificeerd hebbende Europische lotbeschikkers.

Veeleer te bevorderen is immers hetgeen zij uitsluiten op het oog hebben; en hoe durft Vorst LEOPOLD, door hunne bijzondere gunst geworden wat hij is, zich daartegen openlijk aankanten? Of moeten wij zijne taal slechts als diplomatieke taal, als klinkklank beschouwen, die veel geschreeuw maakt, maar, wel ingezien met stamelen gelijk staat?

Maar neen! de jongste Belgische berigten zeggen ons, dat het Brusselsche kabinet inderdaad den oorlogsweg op wil, en zelfs aan dat der Tuilerien op nieuw om bijstand zou gevraagd hebben. Is dit zoo, dan komt ons het oorlogsplan van LEOPOLD nog onverklaarbaarder voor: hulp vragen sluit toch altijd een gevoel van zwakheid of onvermogen in zich; en hoe kan men, met dat besef, stout weg de krijgstrompet steken? Of moet de hulp van den aanstaanden schoonvader, met wien LEOPOLD, vóór het aangaan van den strijd, zich eerst nog door een huwelijk met hoogstdeszelfs oudste dochter allernaauwst denkt te verbinden, in geval van wijken, tot verhoeding eener tweede nederlaag strekken? Het laat zich evenmin verklaren, hoe *Frankrijk* eene der bij de conferentie vertegenwoordigd wordende mogendheden, in verband met het 59sten protocol, *Belgie* hulp zou kunnen verleenen. Is dit zoo, dan komt de aanvraag van LEOPOLD, behalve de bekentenis van onvermogen, die er in opgesloten ligt, ons bovendien nog als dwaas voor. Wat anders is hulp vragen aan iemand, die, volgens pligt en geweten, geene hulp verleenen mag?

Gelukkig voor *Nederland*, dat het zich, om al de maatregelen van de zijde van *Belgie* nog geen oogenblik behoeft te verontrusten en de oorlogskreet van LEOPOLD het nog geen den minsten schrik aanjaagt. Kan het niet anders dan door de wapenen beslist worden, wat men tot hiertoe heeft getracht, met redeneren en onderhandelen tot effenheid te brengen; eene moegelijkheid, waarvan wij, in weerwil der vredesgezinde oogmerken van de mogendheden reeds vroeger al het bestaanbare hebben aangetoond, welnu dan zal Koning WILLEM in zich zelven kracht genoeg vinden, om LEOPOLD een' dapperen weêrstand te kunnen bieden, en voorzeker geene vreemde hulp inroepen, vóór dat *Frankrijk*, met verzaking van pligt en woord, er toe mogt kunnen komen, om den aanstaanden koninklijken schoonzoon bijstand te verleenen, hetgeen gebeurende, den vrede van *Europa* voorzeker geheel en al in rook zou doen verdwijnen.

Maar nog eens, wij verontrusten ons over dit alles, voor als nog, niet en zien verder nieuwe protocollen, ten gevolge van LEOPOLDS verklaring aan de conferentie, dan oorlog tusschen *Nederland* en *Belgie* te gemoet, om de bovengenoemde hoofdrede, dat beide rijken, met betrekking tot het voeren van oorlog, onder de staatkundige wilsbepaling der hooge gezagvoerders staan, en, hoezeer geene zorgen en kosten onaangewend latende, om hunne krijgsmagt te versterken, wat het bevel tot den aanval betreft, even zeer aan de ratificerende uitspraak der vijf hoven onderworpen zijn, als het tractaat van October daaraan onderworpen blijft; waarover de ervaring ons geleerd heeft, dat gezegde hoven zeer verschillend denken.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, Z. M. Korvet van Oorlog *Hippomenes*, Kapt. ter Zee H. W. DE QUARTEL, van *Curaçao*; Passagiers: den E. G. A. Heer Mr. *P. de Kanter*, Echtgenoot en Kind.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het Schip *Wilhelmina en Maria*, Kapt. J. J. BART; lading: 345 vaten Suiker, 196 balen schoone- en 24 dito vuile Katoen, en 4 kisten Indigo.

Idem, het schip *Anna en Louisa*, Kapt. J. K. DE JONG; lading: 496 vaten Suiker 19 balen schoone en 51 dito vuile Katoen, en 85 balen Kakao.

Den 14den het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. STEENVELD; lading: 505 vaten Suiker, 54 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen.

Idem. het schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. J. F. LANGE; lading: 566 vaten Suiker, en 152 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *Suriname*, Kapt. L. J. LUIJTJES lading: 242 vaten Suiker, 6 balen heele Koffij, 122 balen schoone- en 9 dito vuile Katoen, en 7 vatjes Oranjeschillen. Allen naar Amsterdam.

Idem, het Schip *Margaretha*, Kapt H. HAGERS, naar Rotterdam; lading: 244 vaten Suiker en 17 vatjes Oranjeschillen.

Den 15den, het Schip *de Jonge Gerarda Cornelia*, Kapt. B. JANSEN, naar Amsterdam; lading: 394 vaten Suiker, 43 balen schoone Katoen, 25 dito Kakao, en 935 ℔ oud Koper.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.